

La protomàrtir i l'alcaldesa (i 2)

La Sra. Alcaldessa de Tossa no ha d'estar trista. Les lleis i l'estatu quo poden canviar. No és fàcil. Costa, però és possible. Què cal? Tenir la raó és important, però no necessari. Diria que, lamentablement, no té gaire pes tenir raó. Actuar en nom de Deu, de la pàtria o del poble ("el mandat democràtic" de la protomàrtir Forcadell) no canvia res, sols és propaganda per fidelitzar i enquadrar adeptes. Les condicions necessàries per canviar l'estatu quo són la força i l'oportunitat. El propòsit de la Sra. Alcaldessa –destrossar una costa verge i protegida perquè alguns facin negoci– es planteja en un moment poc oportú: l'opinió pública i publicada estan fartes que es facin negocis destrossant el patrimoni natural o cultural que és de tothom, visqui on visqui. Plantejat en un mal moment, provoca que la força que li podria donar un simulacre de democràcia, mobilitzant part dels veïns del seu municipi, no impressioni ningú.

Per canviar l'estatu quo cal més que la majoria a un Parlament. Al nostre petit país governen uns partits que, plegats, tenen poc més de la meitat dels diputats. Tenen força, però no suficient per esberlar un Estat i menys quan, darrere aquests diputats, hi ha una minoria de la població: una llei electoral injusta dona la majoria parlamentària a la minoria social. Han de buscar aliats i ofereixen una variant per salvar l'escull. El troben en el dret d'autodeterminació, però ja tothom busca un bon i favorable perfil per no ser el responsable del fracàs que s'albira. L'Estat és sòlid, té el suport internacional i no cedeix. Els aliats locals especulen, uns criden a la vaga general fins enfonsar l'economia i se supura electoralisme. Internacionalment, aïllats. Sols els enemics d'Europa i la democràcia els miren: Maduro i organitzacions d'extrema dreta o finançades per Putin. No hi ha força. No obliden el més important: Catalunya mai ha avançat a salts –i menys, al vuit–, sols pas a pas, buscant la unitat dels catalans i aliant-se amb un projecte renovador d'Espanya que, ara, reconegui la identitat nacional, un finançament just i més autogovern per a Catalunya. Com als anys 70. No s'arribà al cel, però es canvià l'Estat i es conquerí la democràcia.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/04/30/protomartir-lalcaldesa-2/843454.html?utm_source=rss